

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 66. — ŠTEV. 66.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 20, 1926. — SOBOTA, 20. MARCA 1926.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

CHAMBERLAIN NAJ ODSTOPI

Kritiki angleškega zunanjega ministra zahtevajo, naj zapusti kabinet. — Kralj ne bo poslal kočije, da odpelje v mesto zunanjega ministra, ki se je vrnil iz Ženeve. — V poslanski zbornici mora nastopiti prihodnji teden. — Lloyd George in McDonald bosta vodila napad na izjavljenje.

LONDON, Anglija, 19. marca. — Državna kočija, katero je poslal kralj Jurij na Victoria postajo, da spremi na njegov dom junaka iz Locarna, ne bo čakala na postaji, ko se bo danes zvečer vrnil iz Ženeve v London poraženi državnik. Nikako presenečenje pa se ne bo pojavilo, če bo navzoč na postaji ministrski predsednik Baldwin, da sprejme zunanjega ministra.

Tukaj dosti ugebajo, če bo zunanjji minister vložil svojo resignacijo, a splošno se priznava, da je ministrski predsednik ne bo sprejel, vsaj začasno ne, tudi če bi bila vložena. Ceprav se poroča, da zahteva ista sekacija kabineta, ki je skušala povezati roki Sir Austena, predno je odšel v Ženevo, sedaj njegovo resignacijo, bo Baldwin najbrž zahteval, naj se ne vprizori nikake akcije, dokler ne bo imel zunanjji minister prilike braniti se v poslanski zbornici. To se bo zgodilo v ponedeljek ali v sredo.

Odločno zahtevo, naj Sir Austen odstopi, sta objavila včeraj le dva lista, liberalni Daily News in delavski Daily Herald. Prvi list trdi:

— Ce je ohranil le še kaj smisla za dostojnost, bo njegovo prvo dejanje, ko se sestane z Baldwinom, vložiti svojo resignacijo.

Delavski list pa izjavlja:

— Ce nima toliko spodbognosti, da resignira, ga je treba odsloviti.

Konservativni listi pa se skušajo kar najbolj izogniti vprašanju osebnega stališča Sir Austena, očividno v strahu, da se bo skušalo kovati strankarski kapital iz poloma v Ženevi.

Prejšnja ministrska predsednika, Ramsay MacDonald in David Lloyd George bosta vodila napad na zunanjega ministra, ko se bo pričela debata in to bo dalo debati v gotovem smislu strankarski značaj. Posledica tega bo, da se bodo konservativni člani, ki prav tako kritizirajo politiko Chamberlaina kot opozicijo, združili iz strankarskih razlogov na njegovi strani.

Način, kako bo najbrž Lloyd George posegel v debato, je razviden iz uredniškega članka v Daily Chronicle, v katerem se glasi, da naj bi dežela formalno razveljavila Locarno jamstva, če ne bo stola Francija na stran onih, ki zahtevajo brezpojno vstop Nemčije v Ligo narodov.

Edina vrednost, katero smo zahtevali v povratku za to, kar smo hoteli plačati v Locarno, je bila boljša Liga, boljše usposobljena da vzdrži mir, — pravi list Lloyd George-a. Za Anglijo ni ma Locarno nikake vrednosti.

Tendenca, da se spoji polom v Ženevi z ameriško sovražnostjo napram Ligi in Borahovo resolucijo, je prišla na dan v uredniškem članku londanskega Times.

Različni ameriški vplivi, katere so izvedli tako nenadno in s tako dramatičnim učinkom v Ligi, potrebujejo nadaljne preiskave. Istega dne, ko se je registriralo izjavljenje v Ženevi, je prišel v to deželo nenaden opomin na diference, ki še vedno ločujejo star svet od novega.

Anglija bo izgnala neželjive Amerikance.

LONDON, Anglija, 18. marca. — Angleška vlada namerava deportirati vse neželjive Amerikance, ki se smude sedaj v tej dejeli. To je bilo objavljeno včeraj po poldne v poslanski zbornici.

Pred kratkim se je pričela v litski kampanji proti ameriškim sliperjam z delnicami. J. Scurr, član delavske stranke, je vpravil vlado, če namerava taj storiti proti številnim inozemcem iz Amerike, ki so poljici dobro znani ter gule angloške lajkoverneže.

Vlada je odgovorila, da raznišijo te je zadevi, da pa ne more zaenkrat podati še nobenega ugotovila.

Izkopal svoj lastni grob.

TTLMOUTH, Anglija, 19. marca. — Grobar George Rikkard v vasi Buddock je izkopal grob ter je izlezil iz njega s pripombo, da je to sroči grob, kar jih je izkopal v Buddocku. V istem trenutku se je onesvestil ter padel na tečaj nazaj v grob.

Zadnji trenutki očeta Coolidge-a.

Oče predsednika Coolidge-a, je umrl v četrtek zvečer ob polenajstih. — Predsednik je bil devet ur prepozen, da vidi očeta še živega. Smrt brez bolečin.

PLYMOUTH, Vt., 19. marca. — Polkovnik John Calvin Coolidge, če predsednika Združenih držav, je umrl ob polenajstih zvečer na farmi, kjer je bil rojen pred eno in osemdesetimi leti.

Predsednik Coolidge, ki se je nahajjal na poti v Plymouth s posebnim vlakom, je izgubil svojo dirko s smrtno, da dospe k postelji svojega očeta. Predsednikov vlak je dospel v Woodstock, sedemnajst milj od tukaj, šele ob sestih danes zjutraj.

Smrt predsednika je bila objavljena v slednjem kratkem buletinu: — Polkovnik Coolidge je umrl ob deseti in eno in štirideset minut.

Vest o smrti polkovnika je bila tako sporočena v Beli hiši v Washingtonu ter vlaku, na katerem se je nahajjal predsednik.

Dr. Cram je objavil, da ne bo ničesar odredil glede pogreba, dokler ne bo prišel predsednik s svojim spremstvom.

Zadnji dan polkovnika Coolidgea je bil dan počasnega, a stalnega propadanja, kajti buletini, ki so si sledili, so javljali o vedno bolj pojemanči moči.

Smrt je bila brez bolečin. Dr. Albert Cram in Mrs. May Johnson, ki mu je stregla tekom vse njegove bolezni, pa je postal ob desetih jasno, da se bližajo njeni zadnji trenutki.

Dr. Cram je ostal v bolniški sobi ves dan.

Spolšni nemiri na Kitajskem.

Sedemnajst kitajskih dijakov je bilo ubitih pri demonstraciji. — Demonstracije proti vladi, ki se je podvrgla tujim silam. — Amerika je dala povod za ultimatum.

PEKING, Kitajska, 19. marca. — Pred vladnim poslopjem se je včeraj velika dijaška demonstracija proti popustljivemu stališču vlade, ki se je uklonila ultimatu velesil. Čete, ki so bile počlane na liec mest, so pričele streljati v množico demonstrantov, pri čemur je bilo ubitih sedemnajst ljudi, šestnajst pa ranjenih.

Stanovanje načelnika vojaškega oddelka, ki je oddal strele, je sedaj tudi zastrženo.

Ker so Kuomintung in Teng-tien sile sprejeli pet zahtev z manjšimi pridržki, je kriza v Taku najbrž premagana.

Sovjetsko poslaništvo je izdalо oficijelno objavo, v kateri kritizira ultimatum "kot prikrito imperialistično vmešavanje v notranje zadeve Kitajske, v trenutku, ko se je pričela zmaga nagibati na stran narodne armade".

Poslaništvo ne pušča nobenega dvoma glede tega, da ni bila sovjetska Rusija maprošena, naj se ne udeleži razprav glede ultimata, čeprav vlado, če namerava taj storiti proti številnim inozemcem iz Amerike, ki so poljici dobro znani ter gule angloške lajkoverneže.

Posebno je Japonska pripravila na to, da napravi Združenje države odgovornim zaulti-

Aristide Briand dobil zaupnico.

Francoski poslanci so glasovali s 361 glasovi proti 164 za zaupnico. Malvy, minister za notranje zadeve, se je onesvestil tekom svojega govora.

PARIZ, Francija, 19. marca. — Ministrski predsednik Aristide Briand je dobil mogočno zaupnico, 361 glasov proti 164, na včerajšnji razburljivi seji poslanske zbornice, tekom katere so vpravili ostre napade na Briandovega novega notranjega ministra Louis Malvyja.

Mednarodna tragedija v Ženevi in finančna kriza Francije sta bili pozabljeni tekom debate, ki se je osredotočevala na navzočno in možno v kabinetu, ki je bil izgnan iz Francije, tekom vojne, ker je ogrožal zavezniško znago.

Ko je dosegla strastna debata svoj višek, se je onesvestil in odnosti so ga moralz v zbornice. Ta dramatični dogodek je imel nepreden nčinek, ker je ojačal za novim kabinetom vso silo levega bloka.

Glasovanje za Brianda je vključevalo tudi socialistične ter je pomembalo enostavno le odgovor na opozicijski napad na Malvyja ter rehabilitacijo njegovega slovesa.

Glasovanje ni imelo nobenega druga političnega pomena.

Ko bodo prišle v ponedeljek na vrsto fiskalne odredbe, bo ustvarjen mogoč čisto nov položaj, a včeraj se je levica zbrala v obrambu ministra za notranje zadeve.

Malvyja so napadli predstavniki sednice s trpkostjo, ki je spominjala na prizore v zbornici tekom vojne.

Briand je branil Malvyja, potem ko so slednjega odnesli iz zbornice. Na naravnost mojstrski način se je poslužil tega dogodka, da spravi skupaj svoje podpornike. Predstavljaj je patetično postavo in če se pomisli, da ne bo mogel držati skupaj svojega finančnega program, je izgledala njegova obramba Malvyja še bolj tragična.

Ko je podal Briand svojo kratko izjavo, je bil tako izmučen in izčrpán, da so ga poslanci komaj slyšali.

Briand je proglašil Malvyja nedolžnim obdolžbe izdajalskih dejanih. Trdil je, da je treba njegovo ministristvo sprejeti kot je bila stvorjena ali pa bo provocirana nova kriza, ki bo usodepolna za deželo.

Sledil mu je Malvy, ki je bil ter se tresel, ko je izjavil, da je nedolžen ter zanikal vse obdožitve, katere so dvignili proti njemu izza vojne. Zavrnil je namenovanje, da je prodal Nemeckim Chemin des Dames.

Briand je proglašil Malvyja nedolžnim obdolžbe izdajalskih dejanih. Trdil je, da je treba njegovo ministristvo sprejeti kot je bila stvorjena ali pa bo provocirana nova kriza, ki bo usodepolna za deželo.

Sledil mu je Malvy, ki je bil ter se tresel, ko je izjavil, da je nedolžen ter zanikal vse obdožitve, katere so dvignili proti njemu izza vojne. Zavrnil je namenovanje, da je prodal Nemeckim Chemin des Dames.

MANITOWOC, Wis., 18. marca. — Dvanajst oseb je bilo danes ranjenih, tri med njimi najbrž premagana.

MANITOWOC, Wis., 18. marca. — Dvanajst oseb je bilo danes ranjenih, tri med njimi najbrž premagana.

MANITOWOC, Wis., 18. marca. — Dvanajst oseb je bilo danes ranjenih, tri med njimi najbrž premagana.

HONGKONG, Kitajska, 19. marca. — V Vajčouvu je bilo ubitih sedem kadetov in štirje so bili težko poškodovani, ko je bila v žena bomba. Dogodek je baje v stiku z zaročo, ki je namenjen je strateški dimenziji. Japonec trdijo, da je ameriški poslanik McMurray zahteval nasilno postopanje.

HONGKONG, Kitajska, 19. marca. — V Vajčouvu je bilo ubitih sedem kadetov in štirje so bili težko poškodovani, ko je bila v žena bomba. Dogodek je baje v stiku z zaročo, ki je namenjen je strateški dimenziji. Japonec trdijo, da je ameriški poslanik McMurray zahteval nasilno postopanje.

ATENE, Grčija, 19. marca. — Admiral Kundoriotis je odstopil kot predsednik grčke republike.

Njegov naslednik bo izbran po volitvam.

Strašno divjanje blaznega morilca

V napadu blaznosti je moški ubil šest oseb ter bil nato sam ubit. — Ustrelil je svojo ženo in njene sorodnike, nakar je pobegnil v gore.

SACRAMENTO, Cal., 19. marca. — John M. Goins iz Stocktona, ki je včeraj usmrtil šest ljudi, je bil ustreljen na državni cesti severno od tukaj. Ustrelil ga je kapitan Slaterback.

STOCKTON, Cal., 18. marca. — John Goins, prodajalec zemljišč in prejšnji železniški uslužbenec, je ustrelil šest ljudi, med katerimi je bilo pet žensk. Mrvi so: Mrs. Florene Goins, žena morilca; Mrs. Minnie Clark, sestra morilceve žene; Mrs. George McNoble, odvetniška žena; Aleksij Mareng, Mrs. Mareng in Mrs. Henry Dutro, hčerkica zakonskih Mareng.

Goins je odšel na renčo staršev svoje žene, kjer je ubil ženo in njeno sestro. Priče pravijo, da se je Goins najprvi sestrel s svojo ženo.

— I'll get you, — je vzkliknil ter trikrat ustrelil namno.

Nato je razjarjeni mož obmil orože proti Mrs. Clark.

Goins je pohotel nazaj v Stockton, kjer je odšel v urad George McNobla, katerega je vprašala Mrs. Goins za svet glede ločitve zakona.

Goins je odšel na renčo staršev svoje žene, kjer je ubil ženo in njeno sestro. Priče pravijo, da se je Goins najprvi sestrel s svojo ženo.

Ali je povedala moja žena vašemu možu, da je moja hiša starša skatlja iz pleha, v kateri ne bo več živel?

— Jaz ne vem ničesar o tem, — je odvrnila.

— Ali je to res? — je vprašal morilec.

Mrs. McNoble je ponovila, da ničesar ne ve ter je hotela vedeti, zakaj jo izprašuje.

— Radi tega, — je vzkliknil Goins, potegnil pištole ter jo na mestu ustrelil.

Nato se je odpeljal proti renči Aleksij Marenga. Njegov avtomobil pa je občutil ve blatu in potreboval je celo uro, da je prišel do hiše. Povsem brezbrizno se je približal hiši Marenga. Farmski delavec so čuli strele in ko je Goins odšel, so šli v hišo ter dobili družino Mareng mrtvo, očeta, mater in hčerkko. Dva majhna otroka nista bila poškodovana.

Po vsej okolici je bil razširjen alarm. Pomožni šerif med Stocktonom in Sacramento so se pripravili k krajevnim uradnikom pričetu na mesto.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Nakar, president
Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voices of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja leta za Ameriko	Za New York za celo leto — \$7.00
in Kanado	\$6.00 Za pol leta — \$3.50
Za pol leta	\$3.00 Za mesečnico za celo leto — \$7.00
Za četr leta	\$1.50 Za pol leta — \$3.00

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" sejava vsaki dan izvzemski nedelj in praznikov.

Dopisi bres podpis v osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli podljati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnika, prosime, da se nam tudi prejemanje bivališke naslovni, da hujem naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

AMERIKA ZRE PREKO MORJA

Pohod velikih dogodkov za bodočnost Amerike je našel odmeva na zborovanjih eksplozivnih eksekutiv v mestu New Yorku. Govor učinka Hooverja je predstavljal značilen zaključek. Nudil je jasno in presenetljivo sliko številnih aktivnosti, katere je treba vzpostaviti v uravnavalnem poskušku, če se hoče ta dejela polasti primerne deleža v svetovni trgovini.

Izrazena uspešnost izdelovanih procesov predstavlja temelj, in Hoover je nudil jasno epizodo tega uspeha, ki je posledica tehnične izjavljnosti, strokovne izvedbenosti in seveda tudi sodelovanja delavcev. Da označi povečano uspešnost dejele, je navedel naslednje številke:

— Medtem ko smo povečali svoje prebivalstvo za 16 ali 17 odstotkov v dve leti, smo povečali produkcijo naroda za trideset do pet in trideset odstotkov. Naše farme proizvajajo trinajst odstotkov več kot je proizvedlo isto število farmerjev pred dvanaestimi leti. Naše železnice imajo 22 odstotkov več prometa s približno istim številom uslužencev. Kilovate smo ukrotili ter jih izpremenili v prijetljive človeštva. Na razplago imamo sedaj osem in šestdeset tisoč milijonov kilovatnih ur v primeri s tri in dvajset tisoč milijoni pred dvanaestimi leti. To povečanje povečuje tudi producijo ter dela delo manj naporno.

Nadzgradba inozemske trgovine je vse prej kot dovršena. Bančne prilike zaostajajo za onimi naših tekmecov, čeprav je bilo tudi v tem obziru precej napredka. Naše prodajne sile so se izdatno povečale. V zvezi s tem si želi Hoover več ameriške prodaje na delo. Preveč naše trgovine imajo v rokah komisari in špediterji inozemskih dežel. Gledate posledie pravi Hoover:

— Nekdaj nismo varni pred tem, da imajo rajše blago, izdelana doma, v lastni deželi, kadarkoli je to zanje primerno. Na stotine slučajev imamo gledi izgub s pomočjo takih metod.

Vzporedna ovira je tudi pomjanjanje primernih ameriških parobrodovih črt. Le malo Amerikanec živi v naivni veri, da so ladje drugih dežel prav tako dobre za prevoz ameriških izdelkov, kot naše lastne ladje. Na temelju svojih bogatih izkušenj kot načelniku trgovskega departmента je Hoover seveda povsem drugačnega mnenja.

Treba je določenih črt. Treba je trgovskih ugodščin. Potrebne pa so tudi primerne pristojbine za prevoz. Inozemski ladijski pošljalec bo vedno več računal za prevoz kot pa domači, prav kot dela isto tudi komisar, ki ima v rokah ameriško blago. Vlada lahko vrne naši trgovski mornarici njeni silo, ki naj bi služila kot prekmurski agent za ameriškega industrija in farmerja.

Hoover je zaključil svoja izvajanja s prošnjo, da naj se zopet uveljavlja privatno lastovanje in obratovanje parobroditvo, v nasprotju s sedanjimi brodovi, ki so last vlade. Enaka logika tiči za njegovo zahtevo, naj se ladje, katere še redno obrazuje vlada, vzamejo. Shipping Board ter jih izroči predsedniku. Trošenje javnega obratovanja je tudi v najboljšem slučaju velikansko. To trošenje je še povečano vsed deljenega mnenja v velikem svetu, kar ima za posledico slabost eksplozivnih sklepov.

Čim preje bo kongres napravil konec tej zmedeni in dragi metodi, tem boljše bo za deželo. Če bi vladna brodovja izročili trgovskemu departmantu, bi se izvršilo nekaj skrajno konstnega za ameriške industrijale ter ameriške lastnike ladij.

Značilna je pripona Hooverja, temelječa na statistikah, da se je proizvodnja zmožnost dežele neizmerno povečala. To je dejstvo. To povečanje produkcije pa ni le posledica številnejših in boljih strojev, temveč tudi posledica večjega izkoriscenja dela, ki mora zadostiti določenim standardom, če hoče vztrajati v boju za obstanek.

Povečanje farmske produksije pa je v prvi vrsti seveda posledica boljih in številnejših poljedelskih strojev, ki izvršuje skoraj vsa dela, ki so potrebna na farmah.

Producija se res povečala, in blagoštanje delavskih mas se ni povečalo v isti meri kot so se dobiciki podjetnikov.

Predložen v smrtno kazen, a obsojen na 6 mesecov ječe.

Pri zagrebškem sodišču se je vrila razprava proti Fraju Juraču iz Kraljeve, ki je s čevljarskim nožem zabdel svojega brata Ivana, tako da je ta umrl zaradi izkravljjenja. Možak je bil dalje obtožen, da je posilil leta 1924 Marjana Balonova v Drači, da je ukral del Šibukovih debel, da je v Kraljeve napadel neko žensko in jo poskodoval in da je leta 1923 umoril Ignaca Novaka. Za razpravo je vladalo med publiko zanimanje, kajti državno pravdu.

je zločince predlagalo v smrtno kazen.

Spričo pomanjkljivih dokazov pa je bil možak obsojen samo na 6 mesecov ječe in to le zaradi prekoračenja silobrana s čevljarskim nožem.

Smrtna kosa.

V Građanu je preminul v 23. letu starosti Herfried Kasper, slušatelj šumarske visoke šole na Dunaju, sin ravnatelja Mestne hramilice v Ptiju in brat glavnega urednika "Marburger Zeitung".

Jugoslavia irredenta.

Motovun v Istri

je brez sodnika, dasi je najnjo potreben za tamšnje kraje. Te dni je odšel iz Motovuna pretor dr. Dordi in naslednika ni. V Istri se vrši redukcija državnega uradništva lepo počasi. Te dni pa spet opoklicajo enega s pošte, jutri pa odide kakod sodnik. Vedno si dajo pritožbe v onih listih, ki zvesto služijo vladi in fašizmu, pa brez uspeha. Istrski Italijani so si predstavljali svoje odrešenje precej drugače kakor je v resnici.

V Ročinju

so imeli zopet šolsko svečnost. Izvajala se je otvoritev azila društva "Italia Redenta". Tem povidom je prišlo v slovenski Ročinj, polno italijanske gospode. Pri otvoritvi zavoda, ki bo ponujeval slovenske otroke, je moral biti navzoč ves občinski zastop z županom Gorupom na čelu. Zavod je blagoslovil kurat Močnik. Župan je serviral gostom običajni "vermouth d'onore".

Razprava proti "indijanskemu princu" La Plante

se prične v kriptem v Trstu. Radovednim Tržačanom je hotel odmaknila ta zamisli proces odvetnik Targioni, ki je predlagal Turen za razpravni kraj. Ali sodišče je zavrnilo njegov predlog in tako bodo imeli Tržačani priliko poslušati, kako je prefigiran Indianec "beli jelen" oslepar lahko vemo nemško grofico Kvenhüller za lepo sveto 1,200,000 lir.

Prireditev brez Mussolinijeve slike

V Sv. Nedelji v Istri deluje društvo "Filodramb matien". Pridilo je ples v korist "Lege". To ime všeč, temu imenu se ne odtegne nihče. V dvorani "Filodrammatic" je slika kralja in kraljice, Viktorja Emanuela II., Cavourja, Mazzinija in Garibalda. Ko je bila prireditev polnem razvoju, je prišel fašist Antonio Posar (Požar) in zaklical "evriva" kralja, Italiji, Legi in Mussoliniju... "katerega slike pa n' v tej dvorani" so pripomnili s hrupom navzoči fašisti. Tekli so nato po Mussolinijeve slike v prostoročje svoje organizacije in jo tem na svečan način ob zvokih "Giovinezze" postavili nad Dančev kip... V svojem listu ročnico fašisti nad "Filodrammatic" in govor, da so zbrani v njej številni protifašistični elementi, ki jih vodi učitelj Faein. Čudno vendar, da je v sedanjih silnih fašistovskih dobi takoj protifašistov pa skoro povsod? Kaj to pomeni?

Smrtna kosa.

V tržaški bolnici je umrl Fran Bratina iz Škrilj na Vipavskem.

Iz Barkovlje poročajo, da je umrl Fran Goštin, posestnik in viski gostilnik.

V Vrtovinu je umrla Marija Črnigov, mati Venčeslava Črnigova, višjega čevljarskega uradnika v Ljubljani.

Videmski prefekt na Sveti gori.

Prefekt dr. U. Ricci je poselil Sveti gori v spremstvu več gospodov iz Vidme in Gorice. Sprejel ga je prior Inama, ki se je v svojem govoru globoko sklonil Mussoliniju. Prefekt je povalil italijanske franciskane na Sveti gori, da vrše mirovno in dobrodelno delo.

Rokoborec svetovnega slovesa je Tržačan Giovanni Raicevich.

Te dni se je vrnil v Trst po odsotnosti 25 let. Zbežal je bil svoj čas pred avstrijsko vojaško sukno. postal je sloveč športnik. Slovesno so ga sprejeli v Trstu, kakor to znajo Italijani. Raicevich je bil v vojni italijanski vojak in sedaj je fašist. "Il Popolo di Trieste" ga proslavlja in pozdravlja v njem "jeklenega orjaka, ki nosi po cestah sveta silo in harmonično lepoč vencih oblik plenuma". Vprašamo katerega plenuma? List izraža gotovost, da zmaga tudi v borbi v Trstu, (to se je zgodilo), na kar bodo upali na bodoče zmage italijanske domovine... Tako torej! Z vso na-

gleco treba asimilirati "drugočni" živelj, da bo nosil slavo Italije po svetu in ji pribrojaval bodoče zmage. Lepo pa je, da govor "Il Popolo" tako odkrito sršno.

Fašistovski dom

zgradijo v Šampetru na Krasu. Fašistovski politični tajnik je pričel nabirati denar in iskati pomembni pri raznih faktorjih. Sedaj počela svojim tovarišem, da bo morebitno najbrže že v kratkem času pridružiti fašistovski dom v Šempotru.

Poroke.

Na pustno nedeljo je bilo v Trstu 42 porok. Porocenci so sami mladi ljudje. Na municipiju je bilo celo dopoldne življava. Vseh 42 parov je zvezal za življenje poročni funkcionar K. Arch. Lansko leto je bilo največ porok na dan 29.

Ladjedelnica v Tržiču

je dobila nekaj novih naročil. Poleg gradnje transatlantskega parnika se izvrše v ladjetnici po dogovoru s turinsko družbo Fiat tudi štirje motorni brodovi za Brazilijo. Tako bo dela za dalje časa.

Fašistovska kriza v Trstu.

Na zbirovanju fašistovskih železničarjev je govoril poslanec Ricci, ki je prisel iz Rima, da reči krizo v tržaškem fašiju. Naglašal je, da se v Trstu pridno deša in da se to delo ne sme motiti. Prisel je, da spravi stranko v trdnino stalno ravnotežje. Histeričnih zvijač stranka ne potrebuje. Tok normalnosti ne sme zadeti na nikake ovire in Mussolinijevo delovanje se ne sme zadreževati z lokalno in osebno pretiranočnostjo in brezobjektivnostjo. Fašizem je korakajoča armada Nihče se ne sme postavljati proti njenemu pohodu in disorientacije morajo nehati za vedno... Hud poper za kapitana Lapetno, ki je sedaj odzagan in je konec tudi njegove slave, kakor je izginil marsikater fašistovski nasilnik njegove vrste! Ricci je obljubil, da bo z vso svojo močjo branil interes Trsta. Takih napovedi so Tržačani čuli že nebroj, obistinila se mi še na benu.

Pred poroto v Gorici

se je vršila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gabrijela Gorjana in ravnatelja Avgusto, imeno se stro in svojo ženo. Razprava je preložena na prihodnje zasedanje zlasti radi tega, ker treba zaslišati še mnogo prič, ki niso mogle k razpravi radi bolezni. Pred poroto v Gorici je bila razprava proti 31-letnemu trgovcu A. Lasicemu, rojenemu v Borovnici, ki je bil obtožen, da je dne 30. avgusta 1924 v Avčah umoril Gab

Henry Murger:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

— Vraga, bratrance mi je govoril o tridesetih frankih.

— To se ravno po letnih časih,

— je odgovoril slikar, — barve so

veliko dražje ob različnih časih.

— No, to je torej tako kot pri

sladkorju?

— Popolnoma tako.

— Potem torej za petdeset fran-

kov, — je reklo gospod Blancher-

on.

— Nimate prav; če bi plačali še deset frankov, bi imeli roke, v katere bi vam dal vašo brošuro o sladkornem vprašanju, kar bi bilo zelo laško.

— Pri moji veri, prav imate.

— Moj Bog, — je reklo Schau-

nard sam pri sebi, — če bo nadaljeval bom počil.

— Si opazil? — mu je zašepe-

tal Mareel na uho.

— Kaj?

— Ima črno obleko.

— Razumem in poprijel se bom

tvojih misli. Pusti, da napravim.

— No, gospod, — je reklo za-

stopnik, — kdaj bova začela? Ne

smela bi se muditi, ker odpotujem

v kratek.

— Tudi jaz moram napraviti

kratko potovanje; pojutrašnjem

ostavim Pariz. Če torej hočete, bo-

va takoj začela. Če mi dobro se-

dite za model, bo to pospešilo mo-

jelo delo.

— A noč bo kmalu in pri lu-

se ne more slikati, — je odgovoril

gospod Blancheron.

— Moj atelje je takoj urejen, da

se more v njem delati ob vsaki u-

ri... je odvrnil slikar. Če hočete,

sleči suknjo in izvzeti poz, bova

takoj začela.

— Sleči suknjo! Čemu?

— Ali mi niste rekli, da ste do-

ločili sliko za svojo rodbino?

— Brez dvoma.

— No, potem morate biti nasli-

kani v obleki za doma, v spalni

suknji. Tak je sicer običaj.

— A spalne suknje nimam s se-

boj.

— Pa jo imam jaz. Za take slu-

žaje sem se preskrbel, — je reklo

Schauhard in pomnil svojemu

modelu starinsko capo, polno barv

nih maledev, tako da se je po-

šteni radožljub z dežele sprva ob-

tavljala.

— Ta obleka pa je kaj šudna, —

je reklo.

— In kaj dragocena, — je odgo-

voril slikar. "Neki tudi vezir jo

je podaril gospodu Horaen Ver-

netu, ki jo je dal meni. Sem nje-

gov učenec."

— Vernetov učenec ste?" — je

vprašal Blancheron.

— Da, gospod, ponosen sem na to

Strašno, — je mrmljal sam zase,

"zataj sem svoje bogove."

— Za to imate dovolj povoda,

mldi mož, — je odvrnil zastopnik

in običek spadno suknjo, ki je bila

tako imenitnega izvora.

— Obes gospodovo suknjo na o-

besalnik, — je reklo Schauhard svo-

jemu prijatelju in mu pomenljivo

namežnik.

— Glej ga!, je mrmljal Mareel in

je vrgel na svoj plen, namigava-

jo na Blancheron, "ta je pa

izvrsten, če bi ga mogel tako našli-

kati!"

— Bom poskusil! Toda sedaj ne

gre za to, oblec si in odkuri jo!

Ob desetih se vrni, do tedaj ga bom

zadržal. Zlasti pa mi prinesi kaj v

žepih!"

"Prinesel ti bom ananas," je re-

kel Mareel in jo pobrisal. Običek

se je v naglici. Črna suknja mu

je stala kot vltva. Potem je odš-

kozki druga vrata ateljeja.

Schauhard se je lotil dela. Ko

se je bilo popolnoma stemnilo in je

gospod Blancheron slišal, da je bi-

la ura šest, se je spomnil, da ni

obedoval. Na to je opomnil sli-

karja.

"Sem v istem položaju; a da

vam napravim uslužbo, ne bom da-

nes jedel. Povabilo so me sicer v

hišo v saint-germainskem

predmetju," je nadaljeval Schau-

hard, "a ne sneva prekiniti dela,

to bi bilo v kvar podobnosti."

Lotil se je dela.

"Sicer pa," je nadaljeval, "je

nama to lahko, ni nama potreba

da si pridrža od raznih strank

zaneske, ki bi jih mora-

la odpremiti po čeckovih polož-

nih in je na ta način poneveri-

la veliko vsto 77.000 Din. Oto-

ženka je zelo skesan in krčevito

jokajo priznala svojo krido in

naglašala, da sama ne ve, kdaj je

tako zabredla. Ko je spoznala, ka-

ko visoko vsto že dolguje erariju,

je pričela kupovati srečke v nadi-

la zadene v loteriji in vrne sodo-

lg. Toda prehitela jo je revizija

in zadeba usoda. Poštni direk-

torij v Ljubljani se je namreč čud-

no zdelo, da je pošta v Mojstrani

prisila za denarne zaloge, ker je

mela poprej vedno dovolj kapita-

la sama na razpolago. To pa je

stori Kernačeva, ker ni mogla

več kriti starjih položinje z novimi.

Kernčeva na razpravi nikakor ni

mogla dokazati, kam je izdala ta

ko visoko vsto, vsled česar obto-

či sum, da je denar kam skri-

a kar pa ona odločno zanika. —

Skodo je povrnil sicer erariju tam-

kajšnji pošt.

"Navaden bordeaux?"

"Kdo bo plačal?"

"Jaz najbrže ne," je odgo-

voril Schauhard, "temveč moj stric,

ki ga boste videli zgoraj, pravi

sladkonesedež. Glejte torej, da se

izkaže in da naju postrežete v

pol ure, a v porcelanasti posodi."

— — —

Ob osmih je gospod Blanche-

ron že čutil potrebo, izliti pri-

atelju v sreči svoje ideje o sladkor-

ni industriji, in recitiral je Schau-

hardu brošuro, ki jo je napisal.

Ta ga je spremil na pianinu.

Ob desetih sta gospod Blanche-

ron in njegov prijatelj plesala ga-

lop in se tikala. Ob enajstih sta

priščela, da se nikdar ne zapusti-

ta, in oba sta napravila oporko,

kjer sta zapustila drug drugemu

svoje imetje.

O poleti se je vrnil Mareel in

je načel v objemu; topila sta se v

solzah. In bilo je že pole pole vo-

de v ateljeju. Mareel je zadel ob-

mizo in videl sijajne ostanke od

imenitne pojedine. Pogledal je

porcelanaste srečke, bile so porcelana

prave.

Hotel je prebuditi Schauharda,

a ta je zagrozil, da ga ubije, če

bi mu hotel ugrabit gospoda

Blancherona, ki ga je imel za

vzglavljanje.

"Nehvalezen si!" je reklo Mar-

eel in potegnil iz žepa svoje su-

kne pest orehov. "Meni, ki sem

mu prinesel obed."

— — —

(Dalje prihodnji.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAVJU
DRŽAVAH.

Izpred starokrajske porote.

Poneverba uradnega denarja.

Ljubljana, 2. marca.

Po prevratu še ni bilo porotne-

ga zasedanja, ki se ne bi pečalo

tudi s poneverbam uradnega de-

narja s strani nameščencev drža-

ve. To je gotovo simpatično za

razmene, ki vlado v naši državi.

Obtoženec je zanikal obtožbo

radi ropa, priznal po poškodbe, ki

jih je zadal vozniku. Izjavil je,

da je to storil le radi tega, ker se

je Pavič slabo iz

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

52

(Nadaljevanje)

Vsakega, katerega je Iris srečala, je vprašala, če je videl Sigrid in na gornjem koridorju je izvedela nato, da je stopila grofica v knjižnico.

V to sobo pa so vodila vrata na galerijo, ki je tekla zgoraj krog knjižnice ter dovoljevala dostop k višjim vrstam knjig. Ta vrata pa se je redkokedaj uporabljalo. Iris pa je sdenila iti po tej krajši poti. Stopila je na galerijo ter čula govoriti šalo terigrati duha ob lelem dnevu. Hitro se je vrnila v svojo sobo ter si vrgla krog glave velik, črn šal, ki jo je skoro popolnoma ogrinjal. V roko je vzela majhno svetliklo z rdečim steklom ter se napotila nazaj na galerijo. Sklonila se je napravo previdno preko balustrade ter se ozrla navzdol. Zdela se ji je, da zveni glas njene moža resno, skoro proseče. Seveda ji ni niti padlo v glavo, da bi prisluškovala. Ko pa se je sklonila navzdol, je čula kneza, ki je rekel razočeno: — Daj mi svojo roko in svojo sveto besed, da boš Iris prizanesa.

Prestrašena je skočila nazaj, a se predino je dospela do vrat, je slisala, kako je njen mož zapustil knjižnico. Ostala je in njeni sreci se pribelo močno utripljati. Zakaj je hotel Marcel, da se ji prizaneše? Zakaj naj bi dala Sigrid svojo besedo za to?

Iris je vedela, da ni njen mož nepremišljeno imenoval svetih reči. Njegova beseda je bila praveat zaklad in če je zahteval od koga sveto besedo, je pričakoval, da se bo to besedo držalo kot je on držal svojo. Ta premislek je seveda takoj pregnal misel Iris, da vpraša svojo sestro.

Iris je stopila nazaj k balustradi ter videla Sigrid, kako je krankala gorindol, mrmrala besede ter mahala z rokama.

— Pomagala ji bom, da se pomiri, — si je mislila Iris. — Močce se bo smejala, ko bo videla mene kot duha.

Iris je pričela svojo svetliklo ter pričela iti po okroglih stopnicah navzdol.

Skusala je stopiti šumno, da bi jo slišala Sigrid, a slednja je bila tako zatopljena vase, v svoje črne misli, da ni videła nicesar, kar se je godilo krog nje. Nekaj časa je stata Iris na koncu stopnic ter opazovala počenjanje svoje sestre.

— Tukaj pa se že vse neha, — je rekla Iris konečno smeje. — Hočem pa cuti od tebe kompliment glede moje zunanjosti.

Pri zvoku glasu je obstala Sigrid tik poleg Iris. Ozrla se je v prikazen, zrla nekaj časa brezizrazno, a zakričala nato tako blazno in preplašeno, da je odmeval njen glas po celi knjižnici.

— Nazaj! — je vzkliknila. — Proč! Znamenje Kajna!

Nato pa je padla nezavestna na tla.

Iris se je smrtno prestrašila, tako močno, da je obstala za trenutek nepremišljeno na svojem mestu. Knez pa je čul v svoji delavnici sobi poleg krik ter prihitel na lice mesta.

— Moj Bog, kaj se je ugodilo tukaj? — je vprašal ter se sklonil navzdol k Sigrid.

Iris je virja proč svoj pajčolan ter sporočila s par besedami knezu, kaj se je zgodilo. Medtem ko sta oba sklonila vzravnati Sigrid je prišla slednja že k zavesti.

En sam pogled na Iris je jo stresel.

Izjava je zaprla oči ter se naslonila, smrtno bleda, na roko kneza. Potem ko se je uporabilo par okrepljnih sredstev je bila tako daleč, da so jo lahko povedli v njeni sobi ter jo položili v posteljo. Pri tem je odklonila vsako pomoč kneginje, ki je bila sicer mučeno presenečena, a ne razčajljena.

— Ubožica, tvoji žive so strašno iz reda, — je rekla ljubeznično v prisreno. — In kako strašno si moram očitati, da sem te prisetaš! Sedaj pa budi nekaj časa sama.

Pri tem je razkrila sliko staršev Sigrid. Pri pogledu na to sliko je pričela Sigrid jočati in Iris se je zmurnila iz sobe, kajti v takem duševnem stanju je boljše, če je človek sam, kajti na ta način lahko najde mir, na zunaj in s samim seboj.

Počasi in zamišljeno se je vrnila mlada žena v sobo svojega moža, ki je sedel za pisalno mizo ter ji podal takoj roko, s prijaznim smesljajem. Potisnila je stol tik poleg njega ter naslonila svojo roko na njeno roko.

— Zakaj je moja ptičica tako žalostna? — je vprašal knez, po kratkem premoru.

— Ah, — je rekla Iris, — Sigrid me vznemirja.

— Kaj bi se brigala za Sigrid, — je vzlknil on jezno. — Razume me prav, — je dostavlil milješje, — Sigrid se mi zdvi dosti boljša kot je bila nekoč. Sedaj da ne sme vznemirjati.

— Ona me vendar — je vzkliknila Iris. — In zakaj bi me ne vznemirjala, ker je vendar moja sestra?

Knez je le pričimai ter zrl predse. Kaj naj reče k temu po vsem, kar je vedel.

— Če vidim zmedenost Sigrid, moram vedno misliti na to, da bi me moji starši poklicali na odgovor, ker nsem storila vsega, da je rešim pred njo samo. In kako morem to, ker mi ničesar ne zupa ter ne razume mojih nemih vprašanj? Posebno inama, ki je imela vedno Sigrid rajše kot mene, bi si danes gotovo očitala, — je zaključila žalostno in ker n: razumela pogleda svojega moža, je došavila: — Nisem naknadno ljubosuma na ljubezen name. Prav toliko sem je bila gotovo deležna kot Sigrid. Zdela pa se mi je to ogo, da so bleste oci manu drugače, kadar je zrla na Sigrid.

— In sedaj biste meje, kadar te vidim, — je menil knez nekoliko logično. Ljubhezen pa se ne briga za logiko in vsled tega je Iris poljubila roko kneza, s katero jo je ljubheznu pogladil po licu. Nato pa zrla je prizvala, kar je čula v knjižnici in kako so jo preseñe besede, naslovilne na Sigrid. Mimo jo je poslušal ter odgovoril na njen motreti pogled po kratkem odmoru:

— Pri tem gre za zadevo, katero bi ti rad priknil, — je pričel nato. — Stranska stvar je, kako je izvedela Sigrid zanjo. Prav iz sreca pa mi je žal, da si slišala moje svarilo, naslovljeno na Sigrid, kajti vsem, da se bodo dvignile v tebi bojanzi, in dvomi ter te vsled tega prosim, da mi zaupaš, moja draga Iris.

— Ničesar ne vprašujem, — je odvrnila ter dvignila proti njemu svoj pogled. — Tukaj je nekaj česar ne smem vedeni. To zadoštuje meni ter mišlim, da me dosti dobro poznaš, da veš, da ne bom nadalje raziskovala stvari.

— Na tem sponznam Iris, mojo ljubo, starško ženico, — je rekla ginjeno ter se sklonila, da jo poljubi na čelo. — Ali veš, draga mojo, da ne stori nobena stvar tako dobro kot zaupanje?

— To bi bila res lepa ljubezen, ki bi ne poznala nikakega zaupanja, — je odvrnilo prisreno. — To bi bila spomlad brez evet, vera brez Boga.

— To je vavnena misel, Iris. Človek je pa vendar podvržen

cloveškim slabostim. Dedčina Eve, radovednost, te bo vznemirjala ter mučila.

Se tesneje se je privila k njemu.

— Kako morem vedeni, kakšne skušnjave bodo prisle nadme? Če pa se bodo pojavile, ti sveto obljudljam pri najini ljubezni, da bom prisla najprvo k tebi, da mi poznagaš premagati jih.

— Tako naj bo, — je odviral knez ginjeno. — Kako pa je to, da najdeš vedno pravi izhod?

Vsa blažena se je nasmehnila.

— Ker so postale moje oči jasnejše potom tebe, — je dostavila ter vstala. — In kar se tiče možnega suma... Padla mi je v glavo misel Shakespeare-ja: Sum stanuje vedno v krivi zavesti.

— Po soparnem večeru, ki ni nudil niti na morski terasi hladila, je prisla močna nevihta. Cela družba je bila zbrana na terasi pozno v noč, z izjemo Sigrid, ki se je opravila z izjavo, da se ne početi dobro. Približno eno uro pozneje se je pojavila nevihta, ki je razbukala močje in pretresala grad. Ob takem vremenu prevzame strah tudi srca najbolj pogumnih. Nevihta pa ni se izbruhnila, ko je zapazil Spin, da ne more spati v soparici. Zopet se je oblek, odpr okno ter sklenil poiskati v knjižnici kak roman. Pot k knjižnici je odprl brez suma, a takoj zagledal luč ter slišal glas kneza, ki je dajał nekemu drugemu človeku povelj.

— Iz odgovorov je spoznal, da je dotični osebi služabnik kneza Zadeva, o kateri se je razpravljalo, ni bila posebno zamisiva, a Spin je vendar slišal besede.

— Tako. To je pač vse, — je ravno rekel knez. — Ali ni ravno kar zagrmeto? Zdi se mi, da bo prisla danes močna nevihta. Ali so zaprti vsa okna?

— Na povelje, knez. Nevihta prihaja s kopne strani ter sem jo pričakoval že takrat, ko se je podala cela družba na teraso. Imeli smo dovolj časa, da pospravimo vse.

(Dalje prihodnjih.)

Novice iz Slovenije.

Umrl v Ljubljani.

Bojana Barkič, sprevodnikova hči, 11 let.

Al. Mihelčič, krojač, 18 let.

Alojzij Zehrer, železnik v p., 68 let.

Ana Vogar, čuvarjeva žena, 40 let.

Ivan Bajt, trgovski poslovodja, 67 let.

Josip Krašovec, pečar, pomočnik, 38 let.

Katarina Kunt, zasebnica, 70 let.

Pavla Lavuč, učiteljeva hči, 1 mesec.

Vinko Marčič, kapetan v p., 47 let.

Stanko Modic, klerik, 18 let.

Franc Zgone, pleskar in gostilničar, 41 let.

Andrej Sever, sluga v p., 46 let.

Nikolaj Završnik, carinski deklarant, 20 let.

Alojzij Zajec, posetnik in hotelir, 66 let.

Frančiška Porenta, zasebnica, 69 let.

Josipina Gerkman, zasebnica, 73 let.

Maks Vaslić, mizarški vajence, 20 let.

Bernard Cesentti, trgovec, 38 let.

Jožef Turk, dminar, 35 let.

Marija Ambrož, bivša kuharica, 68 let.

Karolina Kumberg, zasebnica, 69 let.

Josip Kambič, sin dminarice, 6 tednov.

Frančiška Kastelic, trgovčeva žena, 56 let.

Marija Rožun, hči kretnika, 17 let.

Vinecene Laznik, urarski vajenc, 18 let.

Trojčke,

in sicer 2 dekleci in 1 dečka, je porodila Julija Horvat, žena bajtarja in kovača v Zloganjški goři pri Škocijanu. Tri meseca jih je vse tri samu dojila in negovala.

Vsi trije so zdravi in se dobro razvijajo. Ker je mati, ki živi v veliki revščini, pri tem preveč oslabila, je na prošnjo potujočega gospodinjskega tečaja, ki je došavila: — Nisem naknadno ljubosuma na ljubezen name. Prav toliko sem je bila gotovo deležna kot Sigrid. Zdela pa se mi je to ogo, da so bleste oci manu drugače, kadar je zrla na Sigrid.

— In sedaj biste meje, kadar te vidim, — je menil knez nekoliko logično. Ljubhezen pa se ne briga za logiko in vsled tega je Iris poljubila roko kneza, s katero jo je ljubheznu pogladil po licu. Nato pa zrla je prizvala, kar je čula v knjižnici in kako so jo preseñe besede, naslovilne na Sigrid. Mimo jo je poslušal ter odgovoril na njen motreti pogled po kratkem odmoru:

— Pri tem gre za zadevo, katero bi ti rad priknil, — je pričel nato. — Stranska stvar je, kako je izvedela Sigrid zanjo. Prav iz sreca pa mi je žal, da si slišala moje svarilo, naslovljeno na Sigrid, kajti vsem, da se bodo dvignile v tebi bojanzi, in dvomi ter te vsled tega prosim, da mi zaupaš, moja draga Iris.

— Ah, — je rekla Iris, — Sigrid me vznemirja.

— Kaj bi se brigala za Sigrid, — je vzlknil on jezno. — Razume me prav, — je dostavlil milješje, — Sigrid se mi zdvi dosti boljša kot je bila nekoč. Sedaj da ne sme vznemirjati.

— Ona me vendar — je vzkliknila Iris. — In zakaj bi me ne vznemirjala, ker je vendar moja sestra?

Knez je le pričimai ter zrl predse. Kaj naj reče k temu po vsem, kar je vedel.

— Če vidim zmedenost Sigrid, moram vedno misliti na to, da bi me moji starši poklicali na odgovor, ker nsem storila vsega, da je rešim pred njo samo. In kako morem to, ker mi ničesar ne zupa ter ne razume mojih nemih vprašanj? Posebno inama, ki je imela vedno Sigrid rajše kot mene, bi si danes gotovo očitala, — je zaključila žalostno in ker n: razumela pogleda svojega moža, je došavila: — Nisem naknadno ljubosuma na ljubezen name. Prav toliko sem je bila gotovo deležna kot Sigrid. Zdela pa se mi je to ogo, da so bleste oci manu drugače, kadar je zrla na Sigrid.

— In sedaj biste meje, kadar te vidim, — je menil knez nekoliko logično. Ljubhezen pa se ne briga za logiko in vsled tega je Iris poljubila roko kneza, s katero jo je ljubheznu pogladil po licu. Nato pa zrla je prizvala, kar je čula v knjižnici in kako so jo preseñe besede, naslovilne na Sigrid. Mimo jo je poslušal ter odgovoril na njen motreti pogled po kratkem odmoru:

— Pri tem gre za zadevo, katero bi ti rad priknil, — je pričel nato. — Stranska stvar je, kako je izvedela Sigrid zanjo. Prav iz sreca pa mi je žal, da si slišala moje svarilo, naslovljeno na Sigrid, kajti vsem, da se bodo dvignile v tebi bojanzi, in dvomi ter te vsled tega prosim, da mi zaupaš, moja draga Iris.

— Ah, — je rekla Iris, — Sigrid me vznemirja.

— Kaj bi se brigala za Sigrid, — je vzlknil on jezno. — Razume me prav, — je dostavlil milješje, — Sigrid se mi zdvi dosti boljša kot je bila nekoč. Sedaj da ne sme vznemirjati.

— Ona me vendar — je vzkliknila Iris. — In zakaj bi me ne vznemirjala, ker je vendar mo